

U.R.J

என்மகன்

சென்ட்ரல்
ஸ்டூடியோஸ்
பிலிம்ஸ்

இயக்கினார்

R. S. மணி

நாடகம்... சாமி

ஜூபிடர் பிக்சர்ஸ் சர்க்யூட், மதராஸ்

W. S. S. S. S.

நடி.கர்கள்

ஸ்ரீ N. கிருஷ்ணமூர்த்தி	...	செல்வம்
„ D. பாலசுப்ரமணியம்	...	மூர்த்தி முதலியார்
„ N. S. நாராயணப் பிள்ளை	...	பத்மனாபன்
„ B. ராஜகோபாலய்யர்	...	சிவசாமி முதலியார்
„ நாட் அண்ணாஜி ராவ்	...	ஜோஸியர்
„ P. ராமய்யா சாஸ்திரி	...	மூர்த்தியின் கணக்குப்
„ T. M. கோபால்	...	பிள்ளை (வேலைக்காரன்)
„ S. ராமனாதன்	...	ராமனாதன்
„ D. V. நாராயணசாமி	...	நாராயணன்
„ S. R. கிருஷ்ணய்யங்கார்	...	[ஐ. ஏ. எப். ஆபீஸர் மிலிடெரி டாக்டர்
„ K. R. V. சர்மா	...	வேணு
„ N. சங்கரமூர்த்தி	...	[ஜப்பானிய ராணுவ ஆபீஸர்கள்
„ A. C. இருசப்பன்	...	

நடி.கைகள்

ஸ்ரீமதி U. R. ஜீவரத்தினம்	—	விமலா
„ M. M. சாதாராய்	—	அலமு
பேபி கமலா	—	கமலா
C. K. சரஸ்வதி	—	கல்யாணி
C. V. மாசிலாமணி	—	சரசு
M. ஜெயம்மா	...	[ஏ. என். எஸ்.]
N. R. மீராபாய்	...	[நர்ஸ்கள்
டைரக்டர் :	உதவி :	
R. S. மணி	S. ராமனாதன்	
வசனம் :	பாட்டுகள் :	
A. S. A. சாமி	பாபனாசம் சிவன்	
ஒளிப்பதிவு :	C. A. செக்யூமண்தாஸ்	
V. கிருஷ்ணன்	உதவி :	
ஒலிப்பதிவு :	G. துரை	
K. துரை	உதவி :	
சூர்ட் டைரக்டர் :	S. K. கண்ணன்	
H. சாந்தாராம்	S. விஸ்வநாதன்	
மேக்-அப் :	செட்டிங்ஸ் :	
சங்கர் ராவ்	K. கேசவ பிள்ளை	
லேபரடரி :	V. S. ராவ்	
C. A. சுந்தர்ராஜ்	உதவி :	
எடிட்டிங் :	அப்துல் வஹாப்	
S. துர்யா	உதவி :	
	N. கோனியன்	
	சார்னி நிகோலஸ்	
	ப்ரொடக்ஷன் மானேஜர் :	
	S. நாராயணன்	

சென்ட்ரல்
ஸ்டூடியோஸ் தயாரிக்கும்

வாலமிக்கி

டைரக்டர்:
சுந்தர் ராவ் நட்கர்ன்
வசனம்: சாமி * சீவன்
பாட்டு:

ஜூபிடர்
பீக்சர்ஸ்
சர்க்யூட்
மதராஸ்

"MY SON"

SYNOPSIS

Murthy Mudaliar, is a landlord in a village nearby Madras. He had two children: Selvam, reading at Madras College, and Kamala, a student of the local school. Selvam, was in slightly closer terms of friendship with Vimala, a co-ed of his. Vimala is a motherless child. Her father Mr. Padmanabha Mudaliar, had only one ambition in life—that his Vimala should at any cost be always hale and happy. Mr. Murthy, got it into his head to get Selvam married. He sent for Selvam himself. In the meantime, out of a heap of horoscopes, his choice fell on a Madras girl. Selvam did not like this hasty preparation for marriage. With his wife Alamu, Murthy leaves for Madras to see the would-be-daughter-in-law. At Madras, immensely satisfied with the choice, Murthy finalises his wedding plans. The bride to be is Vimala herself. Selvam is in a fix. He neither has the desire to marry, nor the determination to tell his father so. To avoid unpleasant complications, he thinks it better to leave the village without meeting his father. On his return home, Murthy finds that Selvam has slipped off. Once at Madras, Selvam, deriving courage from Vimala, writes to his father, that till he finishes his course of studies, he did not propose to be entangled in any sort of matrimonial alliance. Murthy is making preliminary arrangements for the wedding. In the midst of this, he receives Selvam's letter. In terrible anger, he shouts out an oath that he will teach his recalcitrant son a resounding lesson. There at Madras, a time is fixed for the following day, when the first "LOVERS MEETING" was to take place. Selvam and Vimala are naturally counting minutes. His joy is shattered to a thousand pieces by the unexpected arrival at the spot of Murthy himself. Selvam is staggered. For long hours, Selvam tries to cover up the whole situation. But nothing

could escape the watchful eyes of Murthy, and at last, Selvam had to confess, that he was attempting to leave to meet a girl friend of his, or rather his would-be-wife. A heated argument ensues between father and son. Little knowing that they were talking of the same girl, father and son separate for ever. "You are not my son"—These are Murthy's last words to Selvam. Vimala had been waiting at the appointed spot for long hours together. Selvam never turned up and she leaves the place disappointed. A spark of doubt had run through her heart. Since then, there is trouble in Vimala's mind. To engage her mind otherwise, she joins the noble profession of Nursing in the A. I. N. S. Selvam joins the I.A.F. Months roll on. Selvam and Vimala have finished their training in their respective spheres. An idea flashes through Vimala's mind. Why not I meet Selvam face to face and ask him as to what is what? And so she does. But at the aerodrome Selvam refuses to meet Vimala. He did not want to see her, and thus add fuel to an already raging fire. To Vimala, of course, this was sure indication that Selvam had once for all abandoned her. Sad and dejected, she returns home. Selvam takes off for Burma. During one of his reconnaissance flights he sights an enemy warship and successfully sinks it. Unfortunately, however, on his return, his plane gives him trouble and crashes down. The All India Radio announces Selvam to be dead. Over the radio, Vimala hears the news. What had she to live for? She attempts to commit suicide, but the inner voice reminds her of the vast responsibilities and duties of the noble profession of Nursing and revising her decision Vimala leaves for the Burma front, to forget the miserable events at home. Actually, Selvam was not dead, as he was saved by the crew of a R. A. F. plane while struggling to reach safety zone and was admitted in the same hospital where Vimala was working as a nurse, with serious machine-gun wounds.

What happened next...See it on the Screens?

என் மகன்

கதைச் சுருக்கம் ..

சென்னைக்கு அருகேயுள்ள ஒரு கிராமத்தில்...செல்வாக்கு மிகுந்து வாழ்பவர், மூர்த்தி முதலியார். அவருக்கு இரண்டு குழந்தைகள். மூத்தவன், செல்வம். சென்னைக் கல்லூரியில் கல்வி கற்றுக் கொண்டிருந்தான். இளையவன் கமலா. கிராமப் பள்ளிக்கூடத்தில் பயின்று வந்தான்.

செல்வம் அமைதியான இயற்கையுடையவன். யாரிடமும் அதிகமான, நெருக்கம் வைத்துக் கொள்வதில்லை, விமலாவுடன் மட்டும் கொஞ்சம் அன்னியோன்யமாகப் பழகிவந்தான்.

விமலா பருவ மங்கை. தாயற்றவள். தந்தை பத்மநாப முதலியார் சென்னையில் பிரபல வக்கீல். அவருக்கு வாழ்க்கை லக்ஷியம் ஒன்றே. "விமலாவின் மனது, எந்த சந்தர்ப்பத்திலும், எதற்காகவும் வாடக்கூடாது" என்பதுதான் அது.

கிராமத்திலே...செல்வத்துக்கு மணம் முடித்து வைக்க வேண்டுமென்ற தீர்மானத்திற்கு வந்த மூர்த்தி முதலியார் செல்வத்தை வருத்தினார்...பரிசீலனைக்கு வந்திருந்த ஜாதகக் குவியலிலிருந்து... ஒரு சென்னைப் பெண்ணின் ஜாதகத்தைப் பொறுக்கி யெடுத்தார்...செல்வம் மனதில் ஒரே குழப்பம். மூர்த்தி முதலியார் தம்பதிகள்... சென்னை புறப்பட்டார்கள், பெண்பார்க்க.....

பாப திருப்தியோடு, முதலியார் திருமண முடிவுகள் செய்தார்...பெண விமலாவேதான்.....

வீட்டில் தனியாக இருந்த செல்வத்தின் மனோநிலை சிதறிப் போயிருந்தது..... மணக்கவோ விருப்பமில்லை, தந்தையிடம் சொல்லவோ தைரியமில்லை.

மனக் குழப்பத்திற் கிடையே.....சென்னைக்கு கழுவி விட்டான்.....

தந்தை வந்து பார்த்தார்...மகன் மறைந்து விட்டான்... கோபம் பொங்கியது.

சென்னையில் விமலாவை சந்திக்கிறான் செல்வம். அவர்கள் நட்புக் கலம், காதல் துறையை நோக்கி சென்று கொண்டிருந்தது. விமலாவைப் பார்த்த செல்வத்திற்கு ஒரு புது உறுதி சிறக்கிறது. "கடிப்பை முடித்து, சண்மமான உத்தியோக நிலையில் என் வகைகளில் ஒரு கல்வாணம் தேக்கதன்

ஆனால் காலம் விமலாவின் மனப்போக்கை மாற்றிவிடவில்லை. செல்வத்தைப் பற்றித்தான் சதா நினைவு. செல்வத்தின் முடிவை நோக்கக் கேட்டுவிடுவது என்ற தீர்மானத்திற்கு வருகிறாள். ஒடோடியும் போகிறாள், விமான நிலையத்தை நாடி. ஆனால் செல்வம் அவளைப் பார்க்கவும் மறுத்துவிடுகிறான். அதனால் செல்வம் தன்னை நிச்சயமாக வெறுத்துவிட்டார் என்பதற்கு அசைக்க முடியாத ஆதாரமாக நினைத்து விடுகிறாள்.

பர்மாவில் ஒரு தினம்... செல்வம் தன்னந்தனியாய் ஒரு எதிரி படைக் கப்பலை தாக்கி தண்ணீரில் மூழ்கடிக்கிறான். திரும்பும் வழியில் தன் விமானம் தீப்பற்றி செல்வமும் வீர மரண மடைகிறான்.

ரேடியோ மூலம் சேதியைக் கேட்ட விமலாவிற்கு வாழ்க்கை சூன்யமாகி விடுகிறது. இனி உயிர்வாழ வேண்டியதில்லை யென்ற முடிவுடன், தற்கொலை செய்ய முயற்சிக்கும் போது, அவளுடைய அந்தரங்க ஆத்மா. மக்கள் உயிரை மலர் பிக்கும் மாபெரும் தொண்டை ஏற்றுள்ள ஒரு நாஸின் கடமைகளை ஞாபகப்படுத்துகிறது. மன உறுதி கொள்கிறாள் விமலா. பழைய நினைவுகளை மனக் கண்முன் கொண்டு வரத்தக்க சுற்றுச் சார்புகளை வெறுக்கிறாள். பர்மா போர் முனையில் சேவை செய்யப் போவதாக தந்தையின் அனுமதி கேட்கிறாள். ஏதையும் மறுக்காத அவள் தந்தை இதையும் மறுக்கவில்லை.

உண்மையில் செல்வம் சாகவில்லை. விமானம் விழுந்து நொறுங்குவதற்கு முன், ஒரு பாரச்கூட்டின் உதவிகொண்டு தப்பித்த அவன், துரதிஷ்டவசமாக எதிரிகள் கையில் சிக்கி விடுகிறான். ஆனால் சாமார்த்தியத்தினாலும், தைரியத்தினாலும் அங்கிருந்து தப்பிவிடுகிறான். பகைவரின் எல்லையைத் தாண்டும் தருணம், இயந்திரத் துப்பாக்கியால் (machine gun) கடுமையாக தாக்கப் பெற்று, பிரக்ஞை இழந்து தண்ணீரில் விழுந்து விடுகிறான். ஆற்றில் மிதந்து போய் கொண்டிருந்த அவனை ஒரு ஆர். ஏ. எப். (R. A. F.) விமானி கண்டு, ஒரு ஆஸ்பத்திரியில் கொண்டு சேர்க்கிறான்.

அதே இடத்தில்தான் விமலாவும் சேவை செய்கிறாள்... ஆனால் புறம்பான வேறு இடத்தில். செல்வம் இருப்பது அவளுக்குத் தெரியமுடியாது. "பிழைத்தால், மறுபிழைப்பு" என்று கைவிரித்து விட்டார் டாக்டர்.

செல்வமும் விமலாவும் சந்தித்தார்களா? தந்தை நினைத்த பெண்ணும், தனயன் நினைத்த பெண்ணும் ஒரே விமலாதான் என்பதை அறிய சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததா?

இவற்றை வெள்ளித் திறைதான் திறம்பட விளக்கும்.

வேண்டாம் ".....என்று முதலியாருக்கு கண்டிப்பாக எழுதி விடுகிறான்.

மும்மரமாக நடக்கின்றன கல்யாண ஏற்பாடுகள். மத்தியிலே செல்வத்தின் கடிதம் வருகிறது. பார்த்ததும், ருத்ரமூர்த்தி யாக மாறிவிடுகிறார். மூர்த்தி முதலியார், தன்னையே மீறித் துணிந்த தன் மகனுக்கு தகுந்த பாடம் கற்பித்து விடுவதாக ஒரு பயங்கர சங்கல்பம் செய்து கொள்கிறார்.

ஒருவரின் மற்றவர் வாழ முடியாது என்ற நிலை அடைந்துவிட்டார்கள் செல்வமும், விமலாவும். காதல் சுகந்தத் தின் முதல் அனுபவத்தை கண்டறிவதாக ஏற்பாடு செய்து கொள்கிறார்கள். குறிப்பிட்ட ஒரு இடத்தில் மறுதினம், செல்வத்தை விமலா சந்திக்கவேண்டியது.

குறிப்பிட்ட நேரத்தைக் கணக்கிட்ட வண்ணம் காலத்தைக் கடத்துகிறார்கள், காதலர்கள். "இன்னும் பத்தே நிமிஷம்" என்று துள்ளி எழுந்தான் செல்வம். அடுத்த வினாடி அடங்கி விட்டான். கண்டதை முதலில் நம்பவில்லை. வந்திருப்பது தந்தைதான் என்று தெரிந்து பின், நிலைமையை மழுப்ப, பிரயத்தனம் செய்கிறான். இறுதியில், தான் காதலிக்கும் ஒரு பள்ளித் தோழியை, தன் எதிர்கால மனைவியை, பார்க்கப் புறப் பட்டதாக ஒப்புக் கொண்டுவிடுகிறான்.

முதலியாருக்கும், மகனுக்கும் நீண்ட தர்க்கம் நடக்கிறது. "இந்த ஜன்மத்தில் நீ என் மகனல்ல" என்ற சொற்களுடன் தகப்பனுக்கும், மகனுக்குமுள்ள தொடர்பு முறிந்து போயிற்று. ஒரே பெண்ணைப் பற்றித்தான் இருவரும் சண்டையிட்டுக் கொண்டனர் என்பது எப்படித் தெரியும் அவர்களுக்கு?

விமலாவோ இரவில் குறித்த இடத்தில் வெகுநேரம் காத்திருந்தாள். செல்வம் வராதது, அவன் மனதில் சந்தேக விஷத்தை ஏற்றிவிட்டது.

மறுதினம் செல்வமே அவனைச் சந்தித்து நிலைமையை விளக்க விரும்புகிறான். ஒருவரை யொருவர் இனி மற்றதுவிட முயற்சிக்க வேண்டுமென்று பிடினை போட்டுப் பேசுகிறான். விமலாவின் சந்தேகம் அதிகரிக்கிறது.

விமலாவின் வாழ்க்கையிலே நிம்மதி குறைந்துவிட்டது. மனச் சாந்திக்காக, சமூக சேவையில் ஆர்வமுள்ள விமலா கர்ணா விடுகிறாள் (Nurse).

தந்தையால் நிராகரிக்கப்பட்டு, செல்வம் இந்திய ஆகாய விமானப் படை வீரனாக சேர்ந்துவிடுகிறான்.

சிறிது காலமும் நடந்தது.

என் மகன்

—:0:—

பாடல்கள்

ராகம்—மாண்டு]

விமலா

[தாளம்—ஆதி.

ஆனந்தம் நான் ஆகினேனே

மனமோகனனால் ஆ

(சு)

ஆகா புலியில் யாரெனது நிகர்

ஆகுவார் சகியே—என்

ஆசைபோல நேசனோடு வாழ்வேன்

ஆரணங்கென் உள்ள கோவில் மேலும்

ஆண்டவன், ஆமவன்

2. திஸ்ரம்

சேவை செய்வேன் தேசத்திற்கே

ஜென்ம முழுதும் சீராக ஒன்றாய் சேர்ந்துழைப்பேன்

ஆளன் மனம்போல் நானும் அன்பு செய்வேன்

எனக்கதுபோல் சுகம் வேறுளதோ அவனியிலே

அம்பா நீயெனை கண்பார்

அடியாள் கோரிய வரனை பெறவே.

ராகம்—மாண்டு]

கமலா

[திஸ்ரம்

உன்னைத் தினம் பணிந்தே

தொடுத்த பூமாலைகள் சூட்டினதும்

சின்னவயதிலே உன்னை பஜித்ததும்

பலித்தது இன்றே.

ஆனந்தம் ஆனந்தமே ஆ

மாலையுடன் ருனிந்தே—நடந்தெனக்கொரு

மன்னி வரப்போகிறாள்

யாருமறியாமல் புன்னகையுடனே

அண்ணனைக் கடைக்கண்ணால் பார்க்கும்

அண்ணியை தேவி செய்வேன்

ஆனந்தம் ஆனந்தமே

ஆடுவேன் நாட்டியும் பாடுவேன்
 (கல்யாண பந்தலிலே பாடுவேன்)
 பந்தலிலே இந்தபட்டுக் கைகுட்டையை பரிசளிப்பேனே
 அண்ணிக்கு பரிசளிப்பேனே
 ஆனந்தம் ஆனந்தமே.

விமலா—செல்வம்

ராகம்—ஆனந்தபரவி]

[தாளம்—ஆதி

விம : —கன்னி பருவம் மதல் உன்னை நினைந்துருகும்
 என்னுள்ளம் அறிவாயே முருகா
 என் இருகண் குளிர—வந்தருளும்
 பன்னிருகண் குமரா

செல்:—வசனம் (ஓஹோ நீ தெய்வயானையோ)
 காப்பி—(பாட்டு)

வாடுவதேன் மானே—கந்தன்
 வார்த்தை தவறுவானே

சாமா—(பாட்டு)

விம : —அவசரமேனோ

செல்:—கணமொரு யுகமே

விம : —மயில் வாகனம் ஓடிவிடாதே

செல்:—தவபொழுது ஓடிவிடும் அன்பே

காப்பி

செல்:—கூடலின் ஊடலினி தென்பதுண்மை

விம : —மரியேனென்றுருதி தாரும் ஸ்வாமி

செல்:—கண்ணே கனவிலும் உனையின் நி

யாரையும் கருதேன் கவலை வேண்டாம்

விம : —சத்தியம்தானே

செல் :—சந்தேகமேனோ

விம : —சத்தியம்தானே

செல் :—சத்தியம்தான்

ஹிந்தி ட்யூன்]

விமலா

]தாளம்—ஆதி

இன்றொரு இன்பமிக திருநாளே
 (எனது வாழ்வில்)

எந்தன் இருகண் விருந்தை நெஞ்சில்

இன்ப ஒளியை காண்பேன்

பெண்ணுலகில் எனக்கிணையெவர்

அவரே என் உயிராவார் நிகரில்லா—

செல்வனே நான் பணியும் கடவுளாவார்

(இன்)

(இன்)

விமலா

ஏனோ திகைக்குதே ஆ ஏன் மனம்
அவர் மனோபாவம் எதுவோ எனை
உண்மையில் மறந்தாரோ
என்னை அறிகிறாரோ இன்னும்
யார் அவர்க்குச் சொல்வாரோ

(அவ)

தொகையரு

கானென் செய்வேன்—எனை காணவும் இணங்காரோ

பாட்டு

ஒரு வார்த்தையும் புகாரோ
எனை உண்மையில் மறந்தாரோ

(அவ)

ராகம்—ஸ்ரீமங்காளம்]

விமலா

[நாளம்—ஆதி

தொகையரு

நிராதரவு!—அனாதரவு!—நிராதரவு!

பாட்டு

ஆடவர் உறவு முகிலின் நிழலோ
ப்ரமே யடையாளம் என்றிதை
நினைந்தேன்—ஏமாந்தேன்—ஏமாந்தேன்
ஓ மாதா! அம்பா!
பேதைக்கினி யாதே கதி
வாழ்க்கையே ஏக்கமோ

சன்யாசி

விம்மேந்திரமத்திமம்

ஊக்கமுடையார்க்கு ஏக்கமும் ஏது

விமலா

ஊக்கம்

கமாஸ்

உயிருடன் மன்றும் ஏனக்கும் ஊக்கம்

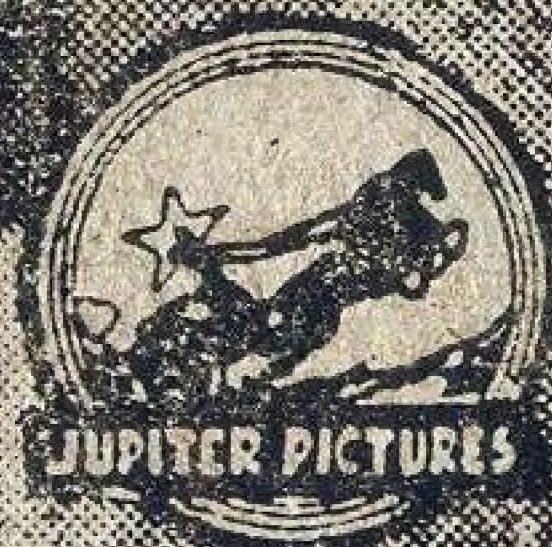
ரேடியோ

பந்துவராளி

இடர்களை வெல்வாய் திடமுடன் செல்வாய்
கடவுளை பணிவதுன் கடன் குழந்தாய்

நவயுவன் பிரஸ், சென்னை.

தயாராகிறது!

ஜூபிடர்ஸ் ஸ்ரீமத்கன்

வாணம்: காள்தாளன் பாடல்: சீவன்
ஸ்டேயோ: சென்டரல் ஸ்டேயோஸ்
கேரயமுக்கார்

W. A. M. H. O. N.